

متن پرسش

سلام استاد: از زمانی که خود را شناختم احساس تنهایی در من وجود داشته نمی‌دانم چرا اما این حس برایم همیشه بوده چه در غم چه در شادی. آیا احساس تنهایی می‌تواند پسندیده یا ناپسند باشد؟ و از کجا می‌توانیم آن را تشخیص دهیم که آیا از روی افسرده گی است یا الهی است؟ التماس دعای بسیار.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! احساس تنهایی آن‌گاه که انسان خودش باشد و خدای خود، حضور ارزشمندی است و البته این بدین معنا نیست که منجر به دوری از مردم و بخصوص ارحام شود به همان معنایی که به فرموده آیت الله حسن‌زاده: «بود مرد تمامی آن که از تن‌ها، نشد تنها / به تنهایی بود تن‌ها و با تن‌ها بود تنها». موفق باشید